

บทคัดย่อภาษาไทย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1. ศึกษาระดับเชwanปัญญาและความคิดสร้างสรรค์ 2. ศึกษาความสัมพันธ์ของข้อมูลส่วนบุคคลกับเชwanปัญญาและความคิดสร้างสรรค์ 3. ศึกษาการตอบสนองต่อแบบวัดเชwanปัญญาและแบบประเมินความคิดสร้างสรรค์ ของนักเรียนโรงเรียนต่างๆ ที่มีภาระทางการเรียนต่ำกว่า 4. ศึกษาความสัมพันธ์ของข้อมูลโดยแบ่งเป็นสองช่วง คือช่วงที่หนึ่งใช้แบบประเมินเชwanปัญญากับนักเรียนจำนวน 420 คน ตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ถึง 6 และช่วงที่สองใช้แบบประเมินความคิดสร้างสรรค์กับนักเรียน 261 คน ตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ถึง 6 วิเคราะห์ข้อมูลโดยการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย และวิเคราะห์การทดสอบอยพหุคูณ

ผลการวิจัยพบว่า

1.นักเรียนส่วนใหญ่มีคะแนนค่าเฉลี่ยช่วงปั๊มปูอยู่ในระดับปานกลางหรือเกณฑ์เฉลี่ยส่วนใหญ่มีระดับคะแนนความคิดสร้างสรรค์ด้านคิดคล่องแคล่ว และคิดแปลกใหม่ๆอยู่ในระดับปานกลาง มีระดับคะแนนความคิดสร้างสรรค์ด้านคิดละเอียดและด้านความสามารถในการต้านทานการบาดเจ็บมากกว่าเดิม แต่คิดไม่ลึกซึ้งเท่าเดิม แต่สามารถใช้ความคิดสร้างสรรค์ด้านคิดในการต้านทานภัยธรรมชาติได้มากขึ้น

2.นักเรียนชาวไทยภูเขาและนักเรียนเขตพื้นที่ร่นมีคะแนนค่าเฉลี่ยของน้ำปั่นญี่ปุ่นไม่แตกต่างกัน แต่พบรความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่คะแนนค่าเฉลี่ยความคิดสร้างสรรค์ทุกด้าน

3.ปัจจัยที่ส่งผลต่อความแตกต่างของคะแนนค่าเฉลี่ยชาวเนื้อปัญญา คือปัจจัยด้านความแตกต่างทางเพศและเชื้อชาติ สำหรับปัจจัยที่ส่งผลต่อความแตกต่างของคะแนนค่าเฉลี่ยความคิดสร้างสรรค์ คือปัจจัยด้านความแตกต่างทางเพศ เชื้อชาติ และระดับชั้นของนักเรียน

4.การตอบสนองต่อแบบประเมินเชาว์ปัญญา นักเรียนมีลักษณะการวัดรูปคณิตที่เป็นเพศเดียวกับตนเองได้ดีกว่าการวัดเพศตรงข้าม มีการให้ถ่ายละเอียดต่าง ๆ เช่น การแรเงาภาพ การวัดเครื่องประดับ เมื่อวัดรูปตนเองก็มักจะวัดรูปตนของตอนไส้เครื่องแบบนักเรียน และเมื่อพิจารณารายละเอียดตามอวัยวะต่าง ๆ พบร่วมกัน นักเรียนชายส่วนใหญ่มักการวัดรูปคณีน้ำนมีไฟหลัง ยืนทางขวา ปลายเท้าซ้ายไปในทิศทางตรงกันข้าม คอให้ญี่ ไหล่ให้ญี่ คาดปากเปิดและคาดกระเบื้องสี ส่วนนักเรียนหญิงจะวัดคณีขนาดชิดกัน มีการแรเงาบริเวณผู้ คาดปากเปิดและคาดกระเบื้อง เป็นการวัดเครื่องประดับทั้งในนักเรียนหญิงและนักเรียนชาย รวมถึงการวัดนัยน์ตาว่างเปล่าซึ่งพบได้ทั่วไปในการวัดภาพคงดี

5.การตอบสนองต่อแบบประเมินความคิดสร้างสรรค์ นักเรียนมีอาการรังส์รอที่จะลงมือวาด และนักเรียนส่วนใหญ่เวลาดูภาพในแต่ละกิจกรรมได้ไม่ครบ บางข้อไม่มีการวาดภาพใด ๆ เลย มีนักเรียนเพียงส่วนน้อยที่วาดภาพได้ครบถ้วน นอกเหนือนี้นักเรียนมักจะวาดภาพจากสิ่งที่อยู่ใกล้ตัวภาพที่วาดส่วนใหญ่จะใช้เส้นอ่อนๆง่าย ๆ ไม่ลงรายละเอียดมากนัก แต่สามารถดูแล้วทราบว่าเป็นภาพอะไร มีอยู่ส่วนน้อยที่วาดภาพแบบมีรายละเอียดเยอะ และใช้เส้นอ่อนๆอิสระ และมีนักเรียนจำนวนไม่น้อยที่ไม่ตั้งชื่อภาพ หรือตั้งชื่อภาพจากชื่อของสิ่งนั้น ๆ มีอยู่ส่วนน้อยที่ใช้คำที่สื่อถึงอารมณ์ความรู้สึกและจินตนาการในการตั้งชื่อ